

Ce n'est pas grave

samedi 4 juin 2005, par [Oktay Eksi](#)

Hurriyet - 31 mai 2005

Traduit par Deniz Yucel Sylvestre - Turquie Européenne

L'Ambassadeur de Turquie à Paris, M. Uluc Ozulker, le soir dernier, avait expliqué avec un langage très net que pour un français la première réponse est toujours « non » et que la culture de ce peuple est construite sur le « non ».

Comme vous le savez les français ont dit non à la constitution européenne dimanche dernier avec une majorité de 55%.

Chirac s'est beaucoup battu pour empêcher cela mais les français ont fait le bonheur du président de l'UMP, M. Sarkozy, le futur adversaire de Chirac.

Le « non » des français est très important soit pour l'avenir de l'UE soit pour la Turquie pendant la période précédant l'adhésion.

Sans aucun doute l'UE a reçu un coup avec ce résultat. Mais depuis sa création toutes les différences d'idées ont été surmontées. Les interprétations du genre « cet événement prépare la fin de l'UE » ne devraient pas être pris au sérieux.

Bien plus... La culture française est rompue au « non » comme nous l'avons constaté mais dans quelque temps, à l'en croire, le même peuple peut dire oui à la même question.

L'exemple le plus simple de cela est que la France avait dit « non » à l'Angleterre en montrant un rejet similaire à celui d'aujourd'hui pendant l'époque du Général de Gaulle. Mais après ce « non » est devenu un « oui ».

Non seulement en France, mais en Allemagne aussi, les efforts pour empêcher l'adhésion de la Turquie se multiplient. Surtout, si la présidente du parti chrétien, M^{me} Angela Merkel, emporte les élections qui auront lieu en automne prochain, ce front prendra de l'ampleur.

.....

Mais nous, malgré cela, nous pourrions garder notre optimisme.

Vous savez que l'ex-président de la France, M Giscard d'Estaing, et l'ex-premier ministre de l'Allemagne, M. Helmut Schmidt, étaient même opposés à donner une « date de négociation » à la Turquie. De plus, ils ont fait des déclarations qui touchent notre honneur national.

L'ex-premier ministre Allemand, Helmut Kohl, a aussi joué des jeux pitoyables, utilisé des méthodes abominables. Mais aucun entre eux n'a réussi à empêcher de prendre la décision d'ouvrir des négociations le 3 Octobre 2005.

Demandons-nous, si Sarkozy et Merkel prenaient le pouvoir, combien d'années durerait leur pouvoir ? Un, deux mandats maximum... et, comme il est impossible à la Turquie d'adhérer, même si on la poussait fort, avant 10 ans, jusqu'à ce jour où on parlera sérieusement de ce sujet, disons « qui vivra verra »....

Article original

Hiç önemli değil...

TAM Fransız olunacak gün... Tüm dünya bir şey söylüyor, siz inatla o şeyi reddediyorsunuz.

Bir Fransız için ilk yanıtın « Hayır ! » olduğunu, bu ulus kültürünün « hayır » üzerine kurulu olduğunu

Paris'teki Büyükelçimiz Uluç Özülker önceki akşam çok net bir üslupla dile getiriyordu.

Son pazar günü « Avrupa Birliği (AB) Anayasası'na evet mi diyelim, hayır mı ? » sorusuna yanıt vermek için sandık başlarına giden Fransız halkı bildiğiniz gibi yüzde 55 gibi büyük bir çoğunlukla « Hayır » dedi.

Cumhurbaşkanı Jacques Chirac bu sonucu önlemek için çok uğraştı ama Fransızlar, müstakbel rakibi ve Halk İçin Birlik Partisi'nin lideri Nicholas Sarkozy'yi mutlu etti.

Anayasa'ya Fransız halkının hayır demesinin, gerek AB'nin geleceği gerekse Türkiye'nin AB'ye üyelik süreci yönünden ne etkisi olabileceği bizim yönümüzden çok önemli.

AB kuşkusuz bu sonuçla bir darbe yemiş oldu. Ama bu birlik kurulalı beri o kadar çok ve geniş görüş ayrılıklarını zamana yedirerek çözmeyi başardı ki, « Bu olay AB'nin sonunu getirir » türü yorumlar yapanlara gülüp geçmek gerekir.

Dahası... Yukarıda dediğimiz gibi Fransız kültürü « hayır »a yatkındır ama bir süre sonra bakarsınız ki aynı halk aynı konuda « evet »e gelmiş.

En basit örnek, İngiltere'nin AB üyeliği konusunda Fransa'nın hem de General De Gaulle döneminde son referandumdakine benzer bir tepki gösterip İngiltere'ye hayır demiş olmasıdır. Ama sonra o hayır, « evet » oldu.

Bu referandumun « hayır » ağırlıklı olarak bitmesinde Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne katılmasına karşı çıkanların önemli bir etkisi olup olmadığı tartışılıyor.

Yeterli bilimsel değerlendirme yapılmadan bu konuda bir şey söylemek olanağı yok, ama düşük düzeyde olsa da bir kısım seçmenin sırf Türkiye faktörü nedeniyle « hayır » oyu kullanmış olması elbet mümkün.

Sadece Fransa'da değil, Almanya'da da Türkiye'nin üyeliğini engelleme çabaları bilindiği gibi giderek yoğunlaşıyor. Hele bu sonbaharda yapılacak seçimlerde Hıristiyan Demokrat Birlik Partisi lideri Bayan Angela Merkel kazanır da başbakan olursa bu cephe çok daha büyüyecek ve güçlenecek.

Ama biz buna rağmen iyimserliğimizi korumaktan yanayız.

Biliyorsunuz Fransa'nın eski Cumhurbaşkanı Giscard d'Estaing ile Federal Almanya'nın eski Başbakanı Helmut Schmidt Türkiye'ye « müzakere tarihi » verilmesine bile çok şiddetle karşı çıktılar. Hatta yer yer ulusal onurumuzla oynayan demeçler verdiler.

Almanya'nın şimdiki Gerhard Schoeder'den önceki Başbakanı Helmut Kohl de önümüzü kesmek için çok oyunlar oynadı, çirkin usullere başvurdu. Ama hiçbiri Türkiye ile müzakerelere 3 Ekim 2005 tarihinde başlanması yönünde karar alınmasını engelleyemedi.

Sarkozy ile Merkel diyelim ki yakında iktidara geldiler. Kaç yıl sürer bunların iktidarı, bir, bilemediniz iki dönem... O zamana kadar Türkiye'yi isteseler bile üyeliğe almak mümkün olmadığına göre, bu konunun ciddiyetle ele alınacağı yaklaşık on yıl sonra, ya deve ölür, ya deveci...